

2. Τα ματιά των αγαπημενών

Τα οξυρρόπα δίκην ελαφων ομματα των ερωτικων ανδρων και γυναικων ειλκοντο υπο των σωματων αλληλων, λαβοντων πλειω αγλαϊαν και καλλονην εκ της οινοποσιας.

Ηδονη εγενετο τοις λωτιοις ομμασι των εραστων, τοις μη προτιμωσιν αλλο τι ιδειν, αλλη η τους μαστους των γυναικων, τους οντας ως σταμνους αισιας προ της θυρας εν τη βασιλεια του Ερωτος.

Το ζευγος των ομματων του νεανιου νηχομενον εν τοις κυμασι της μεγαλης αγλαϊας του σωματος της γυναικος, αν βυθι.θη εις την δινην του βαθειος ομφαλου, πως αναδυεται;

Ουκ ην αχθος τη δυαδι των οφθαλμων των ανδρων, η ανεβαινεν επι τους γλουτους των γυναικων, ως η ελαφος επ ορους αχθος δην εκ φοβου του οξειος βελους του Ερωτος.

Του οφθαλμου του ανδρος βλεποντος τι μελος του σωματος της γυναικος, αυτη εβλεπε το προσωπον εκεινου· βλεποντος δε παλιν το προσωπον της γυναικος, αυτη εκλινε κατω το προσωπον αισχυνη.

Γυνη τις νεογαμος, επιθυμουσα μεν ιδειν το προσωπον του ανδρος, μη δυναμενη δε ιδειν εξ αιδους, εγυμναζετο βλεπειν αυτο δια της γωνιας του οφθαλμου.

Εις ο,τι μελος του σωματος του εραστου προσεβαλλε το ομμα της γυναικος, τουτο, ως νυσσα, εβαλλετο οξειας βελεσι του ερωτος.

Αι καρδιαι επινον το χειλος αμοιβαιων, και περ εξικμασθη, καταποθεν υπο των οφθαλμων· εποθειτο δε ποθηναι και υπο των στοματων. Ο γαρ οινος ηξανε τον χυμον.

(Βαλαβαρατα 1, 1, μεταφραση Δ. Γαλανου)

3. Η μορφη

Προσπαθω να παω πιο βαθια, βυθιζοντας τη σκεψη και το αισθημα ολο και πιο κατω ως τις εσχατες αφετηριες τους. Τι εννοω αγαπαω τον ε αυ το μου; Με ποια μορφη ξερω τον εαυτο μου; Παντα, φαινεται, με τη μορφη καποιου αλλου πραγματος, καποιου πραγματος ξενου. Το τοπιο που κοιταζω ειναι κι αυτο μια κατασταση δικη μου, των νευρονιων του εγκεφαλου μου. Νιωθω την πετρα που κραταω, με τους ορους των δαχτυλων μου. Και τιποτα δεν ειναι πιο ξενο απο το ιδιο μου το σωμα

— η αισθηση του σφυγμου, το ματι κοιταγμενο μεσα απο ενα μεγενθυντικο φακο στον καθρεφτη, η εκπλγξη πως εισαι και που υπαρχει στον εξωτερικο κοσμο. Αν το δει κανεις ριζικα, δεν υπαρχει απλουστατα τροπος να χωρισεις τον εαυτο απο το αλλο, την αγαπη για τον εαυτο απο την αγαπη για τον αλλο. Ολοκληρη η γνωση εαυτου ειναι γνωση του αλλου κι ολοκληρη η γνωση του αλλου γνωση εαυτου.

Alan Watts — μεταφραση: Σ. Δ. Σκαρτσης

4. Τα ματια μου

1.

Τα ματια ειναι ονομα πραγματικο κι ονομαζουν καθως κοιταζουν. Τι ονομαζουν; Τα πραγματα που υπαρχουν και τον ανθρωπο τους, το ζω η το φυτο τους — ειναι και τα φυτα ματια. Το κοιταγμα ειναι μιλημα χωρις ακουσμα χωριστο. Ειναι μιλημα κι ακουσμα μαζι. Τα ματια δεν εχουν ενα και δυο, εγω κι εσυ, κανει και γινεται, ειναι και ειμαι. Τα ματια κοιτανε κι ο,τι λενε ειναι γνωστο, αυτο κανει τα γνωστα και τα πραγματα που ξερουνε, ενα σοφο να πουμε, η τα ματια ενος σκυλου η ενος πουλιου η τα ματια του φυτου που βγαζουν βλασταρι η καρπο η ενα μα-η της θαλασσας που ανοιγει και μετα δεν ειναι.

Ετσι ειναι τα ματια των κοριτσιων. Τα ξερουνε ολα. Γι αυτο ειναι ερωτας. Γι αυτο κοιταζω τα ματια των κοριτσιων και κανουμε ερωτα, οπως ειναι ο ερωτας, βαθυς βαθυτατος κι επιπεδος απλοτατος. Η γλυκα που σταλαζει απ τα ματια και υγραινει το εφηβαιο των κοριτσιων, μερικες κι ολες τις λιγες η τις πολλες τριχουλες η τριχες του, χνουδι η πραγματα σο-βαρα και μαυρα η ξανθα η καστανα η κοκκινα η καταστρα, ολη αυτη η γλυκα που ειναι ολο το νερο που εχει ετσι γινει για να πινουμε τον κοσμο, ολη αυτη η γλυκα που πινουμε οπως το καλο στερεο πραγμα που τρωμε, ψωμι ας πουμε, ολη αυτη η γλυκα με τα ματια, με το κοιταγμα δεν ερχεται, δε γινεται, δε νιωθεται, ειναι μονη κι ευτυχισμενη. Γι αυτο ειναι τοσα κοριτσια και πουλια και ψαρια και φυτα ολανοιχτα.

2.

Ετσι λοιπον ειναι τα ματια μου κι ειμαι ματια. Κοιτων τον κοσμο και ειναι και γινεται. Βουτων στο νερο και το βλεπω προσωπο αλλα μετα απ τα ματια μου, ειναι των ματιων μου. Κοιτων τον ηλιο, και τι να κανει ενας, που ειναι και βρισκεται